

POKÓJ i DOBRO

Gazetka Rzymskokatolickiej
Parafii św. Franciszka z Asyżu
Borki Wielkie – Borki Małe –Broniec

Adres: Borki Wielkie, ul. Ojca Alarda 3, 46-300 Olesno, tel. 34 359 60 76

tel. kom. 507 268 247; www.parafraswfranciszka.pl e-mail: parafiaborkiwielkie@gmail.com

NOTKA INFORMACYJNA: „Gazetka parafialna: POKÓJ I DOBRO jest wydawana przez Rzymskokatolicką Parafię pw. Św. Franciszka z Asyżu w Borkach Wielkich i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej”.

Nr 33

XX NIEDZIELA ZWYKŁA

18.08.2024

Refleksja

Wielu z nas troszczy się o „chleb powszedni”. Jest to nasz ziemski obowiązek i nie ma w tym nic niezwykłego. Czy jednak nasz „chleb powszedni” zaspokaja wszystkie nasze ziemskie głody i potrzeby? Nie. Nasze najważniejsze głody życiowe zaspakaja „pokarm z nieba”. Jak nauczał św. Jan Paweł II, „Chrystus odpowiada na najgłębsze głody ludzkiej istoty. Takim jest właśnie głód miłości. On zaś jest Tym, który ‘umiłował do końca’ (13.06.1987). Ta miłość najpełniej objawia się w Eucharystii. Stąd Papież pyta: „Czy wystarczy ją tylko przyjmować?” i odpowiada: „Ona jest pokarmem, a więc trzeba z niej żyć”.

Pan Jezus doskonale znał człowieka wiedział, co potrzeba mu do pełnego szczęścia. Znając historię narodu wybranego doskonale wiedział, że sama manna – „pokarm ojców” - nie wystarczy. Dlatego przypomina nam dziś ważną prawdę: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, trwa we Mnie a Ja w nim”. To Ciało wydane i Krew przelana dla naszego zbawiania. To prawdziwe lekarstwo, szczególnie na grzech. Jak pisał św. Ambroży, „Raną jest to, że ulegamy grzechowi, a lekarstwem – Najświętszy Sakrament”.

Przychodzi więc do nas Bóg, który staje się dla nas chlebem. Pragnie nas karmić sobą. Jak możemy przeżywać tę Bożą obecność? Wsłuchajmy się w świadectwo Agnieszki: „Pamiętam dzień swojej Pierwszej Komunii św. Nie mogłam się doczekać, bo byłam ciekawa jak smakuje Ciało Chrystusa. Okazało się że jak zwykły opłatek. Starłam się po dziecinnemu uwierzyć że to sam Bóg, ale jakoś z trudem mi to przychodziło. Mijały lata. Nie przyjmując Komunii traciłam chyba to, co najważniejsze. Prawdziwa istotę i sens. Czasem starałam się skupiać na tym że to sam Bóg, ale wciąż mi to uciekało. Przychodziły kłopoty, problemy, a ja niby się modliłam, prosiłam Boga o pomoc, ale wciąż nie docierało do mnie jak blisko może być we mnie. W końcu przyszedł moment, kiedy zaczęłam poznawać Boga bliżej. Często przyjmowałam Komunię. Nie zauważyłam nawet, kiedy Jezus na stałe zagościł w moim sercu i zaczął mnie uzdrawiać. Komunia daje mi ogromną siłę i moc do przetrwania i pokonywania trudności”.

Bóg przychodzi na ołtarz, stając się chlebem, chce nas na nowo zaprosić do tego, byśmy się tym chlebem karmili. Przecież nikt z nas, kto jest zaproszony przez kogoś na przyjęcie, nie wychodzi stamtąd głodny. Tylu ludzi wychodzi natomiast z Eucharystii i nie korzysta z zaproszenia Jezusa, by karmić się „chlebem z nieba”.

ks. Leszek Smoliński

Złota myśl tygodnia

Wiecie kto pierwszy poszedłby do nieba?

Osiół ze Shreka. Jak skakał i mówił: mnie wybierz, mnie, mnie. Widzieliście kiedyś w kościele kogoś, kto by wołał: „Panie Jezu, mnie wybierz, mnie, ja chcę iść!”?

ks. Piotr Pawlukiewicz

Patron tygodnia – 19 sierpnia

św. Ludwik

Ludwik urodził się w roku 1274 w Nocera jako drugi syn Karola II Andegaweńskiego, króla Neapolu. Gdy miał lat czternaście, razem z dwoma braćmi musiał udać się do Barcelony, gdzie w miejsce uwięzionego ojca został zakładnikiem w rękach Piotra Aragońskiego. W Katalonii pozostał do roku 1294. Tam też nabrał przeświadczenia o swym powołaniu. Wszedł wówczas w kontakt z wybitnymi franciszkanami, korespondował też z Piotrem Janem Olivi. Celestyn V upoważnił go w roku 1294 do przyjęcia tonsury i święceń mniejszych. Potem mianował go arcybiskupem Lyonu, ale do objęcia tej prymasowskiej stolicy nie doszło. Bonifacy VIII przeniósł go więc w roku następnym na stolicę biskupią do Tuluzy. W roku 1296 Ludwik przyjął święcenia kapłańskie i habit franciszkański, przy czym wbrew protestom rodziny zrezygnował z prawa do sukcesji. W Tuluzie przebywał przez parę miesięcy w roku 1297. Potem pośredniczył w Katalonii w sporze pomiędzy Jakubem II Aragońskim a hrabią de Foix. Wracając, zatrzymał się u swego ojca w Prowansji. Tam też w Brignoles zmarł 19 sierpnia 1297 r. Zgodnie z jego życzeniem pochowany został u franciszkanów w Marsylii. Jan XXII kanonizował go w roku 1317.

Wierzę w Kościół – katechezy o Domu Bożym dla nas cz. 91.

Dziś istnieje w Kościele wiele form życia konsekrowanego. W adhortacji *Vita consecrata* bł. Jan Paweł II rozróżnia: instytuty zakonne oddane całkowicie kontemplacji, instytuty zakonne oddane dziełom apostołskim, czyli tzw. czynne, instytuty świeckie, stowarzyszenia życia apostołskiego oraz życie pustelnicze i stan dziewic i wdów poświęconych Bogu (por. nr 5–12). Członkowie instytutów kontemplacyjnych (mnisi i mniszki) łączą życie wewnętrzne z pracą, wysiłkiem ascezy osobistej z rozważaniem słowa Bożego, sprawowaniem liturgii i modlitwą wewnątrz klasztorów, a więc w oderwaniu od świata. Trwają w samotności i milczeniu, choćby nawet nagliła konieczność czynnego apostołatu. Naśladują swoim życiem i misją Chrystusa modlącego się na Górze i dają świadectwo panowania Boga nad historią. W naszej diecezji takowymi są benedyktyni w Biskupowie pod Nysą i Służebnice Ducha Świętego od Wieczystej Adoracji, tzw. różowe siostry (nazwa od koloru habitu) w Nysie. Znamy też skądinąd kamedułów, klaryski, karmelitanki.

Instytuty życia konsekrowanego oddane dziełom apostołskim wyraźnie przeważają w Kościele, także naszym Kościele opolskim. Takowymi są m.in. franciszkanie, jezuita, werbiści, elżbietanki, siostry służebniczki, franciszkanki, józefinki, boromeuszki i in. Do istotnych cech tych zakonów i zgromadzeń tak męskich, jak i żeńskich należą: konsekracja, życie charyzmatem założyciela, życie we wspólnocie, modlitwa i apostołstwo. Bardzo ważne dla członków tego typu instytutów jest pielęgnowanie swoistego stylu uświęcenia i apostołowania wprowadzonego przez założyciela.

bp Andrzej Czaja

INTENCJE MSZALNE 18 – 25.08.2024 /BM/

XX NIEDZIELA ZWYKŁA (18.08)

8.00. Do Miłosierdzia Bożego za ++ rodziców Jadwigę i Józefa, Annę i Józefa, ++ z pokrewieństwa i za dusze w czyścicu cierpiące.

10.00. Grodzisko suma odpustowa o godz. 11.00 u św. Rocha.

PONIEDZIAŁEK (19.08)

19.00. Do Miłosierdzia Bożego za + męża Henryka w I rocznicę śmierci oraz za ++ z rodziny Wieczerek i Beck.

CZWARTEK (22.08) wspomnienie NMP Królowej

19.00. Przez wstawiennictwo Matki Bożej Królowej z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie z okazji urodzin.

SOBOTA (24.08) UROCZYŚĆ ŚW. BARTŁOMIEJA, APOSTOŁA

18.00. Do Miłosierdzia Bożego za ++ rodziców Różę i Jana, za + teścia Pawła, kuzynkę Brygidę, ++ wujków, ciocie i za dusze w czyścicu cierpiące.

XXI NIEDZIELA ZWYKŁA –

ODPUST ŚW. BARTŁOMIEJA, APOSTOŁA (25.08)

8.00. W intencji Wspólnoty FZŚ oraz za Ojców i Braci posługujących w naszej parafii o błogosławieństwo Boże dla żyjących i życie wieczne dla zmarłych.

10.00. Suma odpustowa w Borkach Wielkich.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE 18 – 25.08.2024 /BM/

XX NIEDZIELA ZWYKŁA (18.08)

Dzisiaj 20 niedziela Zwykła.

W Borkach Wielkich nie będzie nabożeństwa popołudniowego.

PONIEDZIAŁEK (19.08)

O godz. 19.00 Msza św.

CZWARTEK (22.08) wspomnienie NMP Królowej

O godz. 19.00 Msza św.

SOBOTA (24.08) UROCZYŚĆ ŚW. BARTŁOMIEJA, APOSTOŁA

Msza św. o godz. 18.00.

BORKI WIELKIE: W tym dniu Msza św. o godz. 6.30 i 19.00 będą odprawiane w drewnianym kościele.

XXI NIEDZIELA ZWYKŁA (25.08)

Msza święta o godz.: 8.00.

Nie będzie Mszy św. o godz. 10.00

Odpust ku czci św. Bartłomieja w Borkach Wielkich

Msza św. o godz. 7.00, 9.00 /j. niemieckim/ i suma odpustowa o godz. 11.00.

Na odpust do Borek Wielkich zapraszamy parafian, orkiestrę, sztandary i Liturgiczna Służbę Ołtarza /sztandary i stroje zabieramy we własnym zakresie/.
Procesyjne wejście o godz. 10.30.

Inne ogłoszenia

1. Kolekta z niedzieli inwestycyjnej wyniosła 4 580,01 zł i 15 euro. Za złożone ofiary składamy serdeczne Bóg zapłać.
2. **W zakrystii są do nabycia:** Drogi do Nieba, przyjmowane są intencje mszalne

Dziękujemy za życzliwość oraz za złożone dary. Wszystkim życzymy spokojnej i błogosławionej niedzieli oraz całego tygodnia.